

Sever Nizozemske

Tukaj sva bivala od torka do nedelje,
kar pomeni 4 dni potepanja.

Ogledi od 18. do 21. julija 2018

2. del

Lilijana in Matjaž Pelc

Za osvežitev spomina

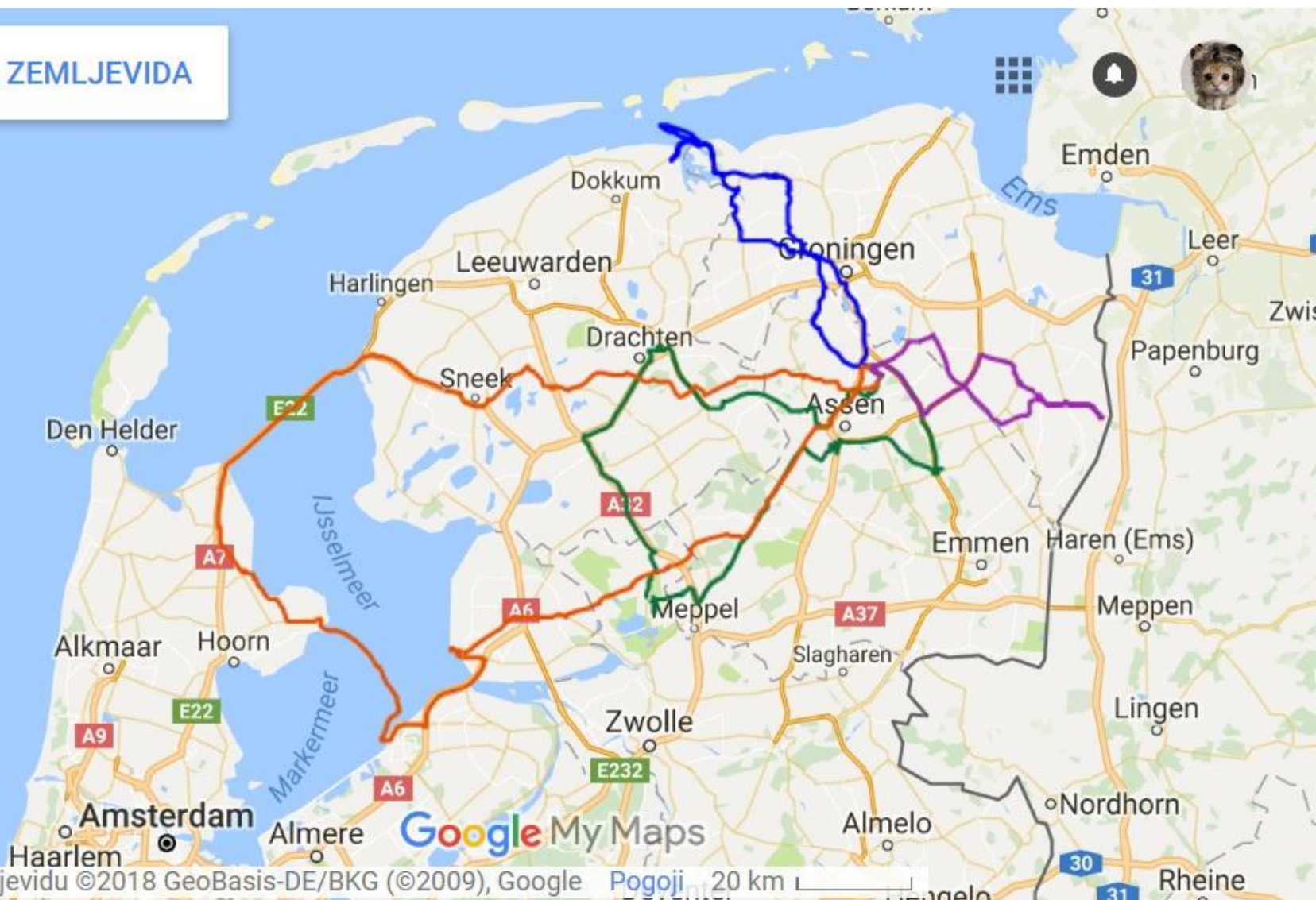
sreda, 18. julij – modra črta

četrtek, 19. julij – zelena črta

petek, 20. julij – oranžna črta

sobota, 21. julij – vijolična črta

LEGENDA ZEMLJEVIDA

V petek sva naredila najdaljšo turo (skoraj 330 km) in sva se peljala preko dveh dolgih nasipov. Tole je pa ptičja hišica na vodi.

To je pa do zdaj najnižja nad. višina, ki sva jo prevozila.

Takole velike so kravice v primerjavi s stebrom vetrnice.

Na tak način se pa res ne da shujšat. A tukaj imajo take dobre „kekse“, da se jim težko uprem. Kaj je že to kalorija?

Tudi na Nizozemskem imajo Zurich.

Tukaj to sploh ni veliko km za kolesarje . Skoraj nisva videla navadnega kolesa, vsi imajo pomoč elektrike, tako da smo mi skoraj še v kameni dobi za njih. S tako pomočjo pa ni težko prekolesariti 40 km.

Levo voda, desno voda, vmes pa nasip.

To, kar je na Nizozemskem zemlja, je pri nas mivka z mimohodom zemlje. Ne moreš verjet, da na mivki lahko raste toliko rastlin.

Pšenica,

čebula,

zelje, krompir, koruza, česen, koleraba, pesa, rože ... Ne bova kazala vseh fotografij, nekaj nama morate tudi verjeti.

V rastlinjakih imajo holandsko papriko. In ti rastlinjaki so se vlekli vsaj km in pol ob poti.

Spet nasip.

Tale je pa celo asfaltiran. Na tak način ga voda težko razjeda.

Pa spet po nasipu naprej 😊

To je tukaj nekaj čisto normalnega. Je treba elektriko speljat na drugo stran, pač gredo daljnovodi po vodi.

Ogledala sva si še ribiško vasico Urk. Hiše so zelo nagnetene ena poleg druge in ulice so zelo ozke. Zgodovinski zapisi segajo v 10. stoletje, ko je bil Urk še otok.

Velja za zelo tradicionalno versko območje, na volitvah imajo najvišjo volilno udeležbo. Urk je eno najbolj politično konzervativnih območij. Imajo svojo nacionalno himno, največjo ribiško floto in predelavo rib na Nizozemskem.

Imajo pa v Urku tudi plažo in ogromno vetrnic, nekaj jih stoji tudi v vodi.

Ko otroci Urka želijo izvedeti od kod prihajajo otroci, jim starši povedo zgodbo o skali. V tej zgodbi je štoklja prišla iz Egipta in otroka dala v skalo. Ko pride čas, da se otrok rodi, gre oče v Schokland po ključ in nazaj do skale, da jo odklene in dobi otroka. Do skale, kjer je otrok, mora oče priveslati in plačati : tradicionalni nizozemski gulden za deklico in dva za dečka. Če te kdo v Urku vpraša, če si bil v Schoklandu, to dejansko pomeni, če imaš otroke. Seveda sem to prebrala na nizozemski wikipediji. Če so si tam namislili, potem sem si tudi jaz.

Me je pa bolj pretresla razlaga, da matere otrokom razlagajo, da obstajata dve vrsti ljudi: *vreemden* (tujci) in *Urkers* (prebivalci Urka).

Nenavadna oblika bloka. Tu se pa lopovi težko za vogal skrijejo.

Danes je pa Matjaž dobil novo prijateljico. Sva jo imenovala Frida.

To so pa zdaj že vsakdanji prizori.

Pa sva doma.

Tole pa je še nekaj vzorcev tlakovanja v križiščih. Komu se je dalo to polagati? Enkrat sva se peljala 15km po tlakovani cesti. Dobro te zmasira.

V soboto sva se odpravila v Bourtange. Ravno ta vikend so imeli prireditev s prikazom življenja v starem veku. In danes še imava možnost, da si ogledava, jutri greva že naprej. Trdnjava Bourtange (nizoz. Vesting Bourtange) je zgrajena v obliki zvezde. Leta 1593 so jo zgradili po ukazu Williema Silenta, da bi imeli nadzor nad edino cesto med Nemčijo in Groningenom, ki so ga v času osemdesetletne vojne imeli pod nadzorom Španci.

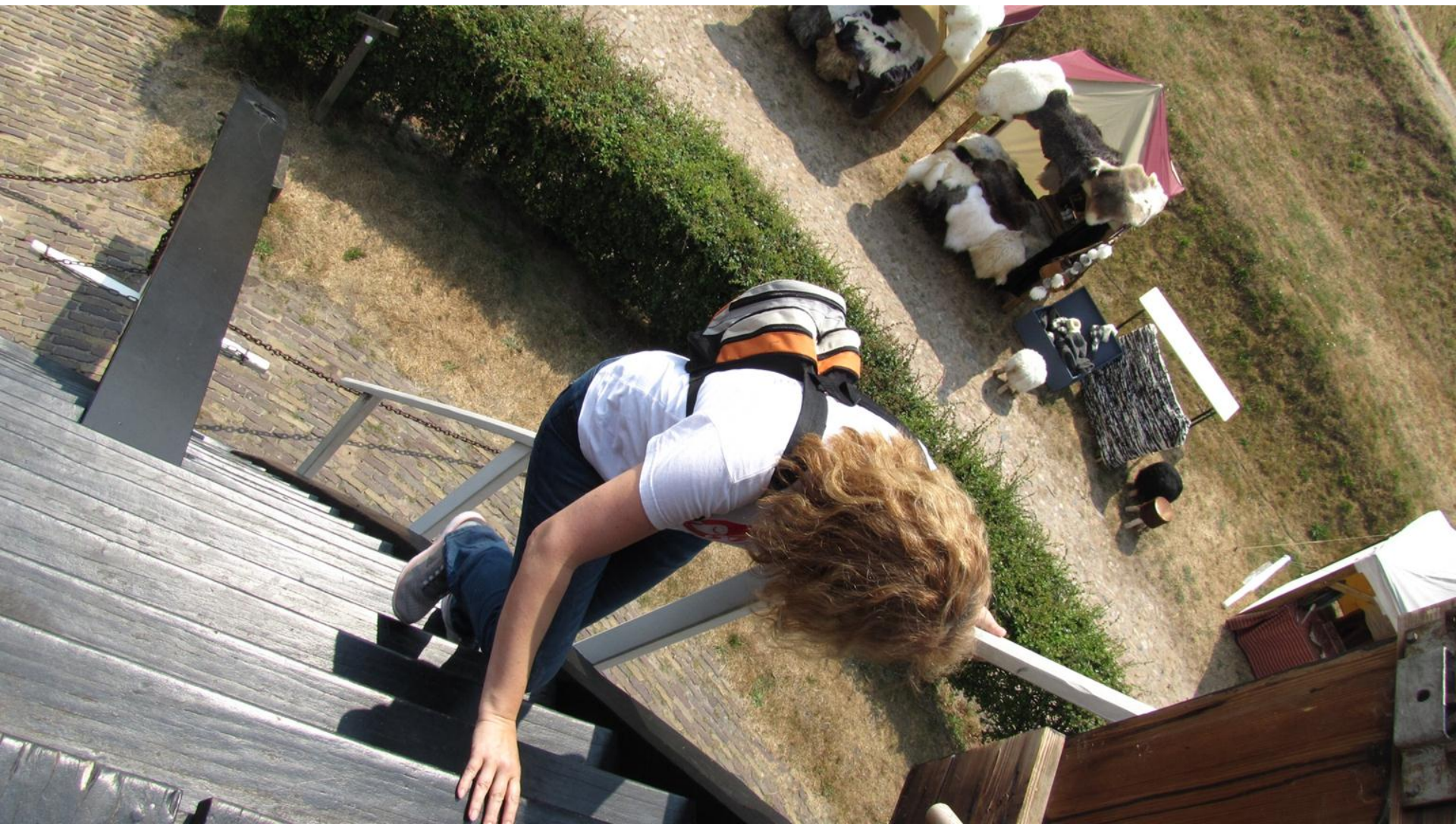
Po letu 1851 ni bila več trdnjava, ampak samo še vas. A leta 1960 je bila le še prazna vas, saj to ni bil kraj, v katerem bi mladi ostajali. Zato se je občina odločila, da bo trdnjavo obnovila in uredila tako kot je bila leta 1742.

Nekateri so oblečeni v kostume, zato ker nastopajo, spet drugi pa pridejo taki kot obiskovalci, sploh otroci.

Sestopanje z mlina.

Ker je nemška meja blizu, so tu prodajali tudi nemške dobrote. Sva si privoščila eno.

Takole si pa sam dodaš gorčico, kečap ali majonezo 😊

edcafé
se "e
-Appelgebak
eigen recept)

Še malo hišk znotraj „obzidja“.

Za boljšo predstavo. Takole to
zgleda iz zraka.
Čudovito, kajne.

Vir: internet

Prvi del Nizozemske je za nama.

To, da nisva videla tulipanov, nama je čisto logično. A da nisva videla mlinov v izdatnih količinah, sva pa malo razočarana, pa sva se vozila zgolj po stranskih cestah. So pa področja tudi ob stranskih cestah zelo obljudena, obdelana, velika mesta so redka, se pa vseskozi ob cesti vlečejo naselja. Skoraj ni nenaseljenega področja, kar predstavlja veliko težavo, ko te nekam tišči 😊

Zanimivo je, ko se voziš, pa je polje s pšenico vred nižje od vodnega kanala. Je pa fajn delat fotografije, ker se daleč vidi.

Ogromno imajo kolesarskih stez, drevoredov, krav, tu in tam kakšne ovčke.

Nisva videla niti enega kolesarja in niti otroka, ki bi imel čelado. Mame vozijo svoje otroke na dodatnem sedežu enega spredaj, enega zadaj, če jih imajo pa več, pa ostale dajo v prikolico za kolesom. Sva videla otroke, stare manj kot 4 leta, da so se vozili sami s svojim kolesom (seveda ob starših) in brez pomožnih koles. Pravzaprav nisva videla otroških koles s pomožnimi kolesi. Starši med vožnjo te malčke držijo za ramo.

Nikjer v nobeni državi do sedaj še nisva srečala toliko ljudi, ki so pristopili do naju in naju ogovorili. Veliko te jih pogleda in pozdravi s čisto navadnim Hoj ali Helou, tako da sva se tega navadila tudi midva.

Nama je bilo rečeno, da so temperature poleti na Nizozemskem okoli 26 stopinj. Ko sva prispela na sever Nizozemske, sva padla v 34, a jih nekako nisva čutila, saj kar naprej piha. Če pa neha pihat, si pa nadrajsal. Kasneje so se temp. sukale od 27 do 31, a so k sreči noči hladne.

To so seveda najina opažanja.